

Matkalla kohti Erasmus + -hankeosaamista 27.–29.1.2026

Ammatillisen koulutuksen eurooppalainen kehittämistyö on useimmiten verkostoja, dokumentteja ja etäkokouksia – mutta toisinaan se kiteytyy konkreettisesti siihen, että joukko oppilaitosten edustajia ympäri Eurooppaa kokoontuu saman pöydän ääreen pohtimaan, miten nuorten hyvinvointia voidaan tukea entistä paremmin.

Parin vuoden takaiseen Ysaon koordinoimaan What about then (WAT) – hankkeeseen osallistuminen poiki minulle yllättäen uusia kansainvälisiä tilaisuuksia. Joulun alla esittelin WAT-hankkeen kokemuksia ja tuloksia espanjalaiselle kumppanille. Tämän myötä sain mahdollisuuden osallistua Mechelenissä, Belgiassa järjestettyyn kokoukseen, jossa työstimme yhdessä mahdollisten hankekumppaneiden kanssa Erasmus+ KA2 VET WELL hanketta. Tapaamisen tavoitteena oli syventää yhteistä ymmärrystä hankkeen päämääristä ja rakentaa pohjaa maaliskuussa jätettävälle rahoitushakemukselle.

Hankkeen päätavoite on kunnianhimoinen: luoda eurooppalaisiin ammatillisiin oppilaitoksiin soveltuva viitekehys opiskelijoiden hyvinvoinnin tukemiseen. Tämä tarkoittaa käytännössä sekä yksilön hyvinvoinnin vahvistamista että yhteisöllisyyden ja osallisuuden lisäämistä. Taustalla ajatus siitä, että opiskelija, joka tuntee kuuluvansa yhteisöön, voi paremmin, jaksaa paremmin ja uskaltaa tavoitella enemmän.

Ensimmäinen varsinainen työpäivä Mechelenissä syvensi ymmärrystä hankkeen sisällöstä ja siitä, kuinka monipuolisia tarpeita eri mailla sekä edustamillamme organisaatioilla on. Työskentely rakentui ideoinnin ja yksilöllisen valmistelun vuorottelulle. Päivän aikana sukeltettiin syvälle hankkeen ydinkysymyksiin: Mitä opiskelijoiden emotionaalinen hyvinvointi oikeastaan tarkoittaa? Miten opettaja, ohjaaja ja oppilaitos voivat tukea sitä, mikä kenenkin rooli on? Mitä konkreettisia työkaluja tarvitaan, jotta opiskelija voi oppia vahvistamaan omaa toimijuuttaan?

Päivän päätteeksi tutustuimme Crescendo CVO:hon, vastaanottavaan organisaatioon. Se osoittautui monipuoliseksi ja yhteiskunnallisesti tärkeäksi toimijaksi, joka tarjoaa sekä harrastuksia että polkuja ammatillisten opintojen loppuunsaattamiseen. Erilaisiin koulutusjärjestelmiin ja oppilaitoksiin tutustuminen on aina antoisaa. Se antaa mahdollisuuden ja haastaa pohtimaan myös omia tapojamme toimia. Paikalliset tarpeet näkyivät heidänkin koulutustarjonnassaan. Tästä esimerkkinä pyörien korjaamiseen liittyvä koulutus, jolle pyöräilymaassa onkin tilausta. Lisäksi heillä on mahdollista opiskella esim. sähköalaa sekä nahka-, kivi- ja puutyöosaamista.

Toisen päivän työskentely rakensi edellispäivän pohjalle ja syvensi sitä. Kun ideat oli saatu esiin, niitä alettiin nostaa ylätasolle ja muokata sellaisiksi, että ne toimisivat kaikkien hankepartnerien erilaisissa oppilaitosympäristöissä. Keskusteluissa vahvistui käsitys siitä, että hyvinvoinnin edistäminen on ennen kaikkea yhteisöllistä työtä. Yhteenkuuluvuus, vertaisryhmän hyväksyntä ja turvallinen ilmapiiri eivät ole vain miellyttäviä kokemuksia nuorelle – ne ennustavat myöhempää jaksamista ja hyvinvointia, aikuisuuteen saakka. Kun nuori tuntee olevansa osa jotakin suurempaa, hänen kykynsä toimia yhteiskunnassa vahvistuu.

Työskentelytapana ideoinnin, keskustelun ja tiedonkeruun vuorottelu oli tehokasta. Samalla se osoitti konkreettisesti, miten erilaisten organisaatioiden toimintakulttuurit voivat tukea toisiaan ja rakentaa yhteistä, monikulttuurista näkemystä. Vaikka osallistujien taustat ja maiden koulutusjärjestelmät erosivat toisistaan, yhteinen päämäärä niin opiskelijoiden hyvinvoinnin parantamisesta kuin toimivista ratkaisuista piti ryhmän tiiviisti koossa.

Kolmannen päivän aikana syvennyttiin hakemuksen tekniisiin ja hallinnollisiin kysymyksiin eli luotiin edellytyksiä sille, että hyvät ideat muuttuvat toteutuviksi teoiksi. Saimme arvokkaita näkökulmia esimerkiksi rahoittajan toiveista ja projektin tavoitteiden selkiyttämisestä. Erityisen tärkeänä pidin ohjetta siitä, että

hakemusta kirjoitettaessa on tärkeä miettiä, että kuka hakemuksen lukee ja mahdollistaa hänelle hankkeen tavoitteiden ja merkityksellisyyden ymmärtäminen.

Matka Belgiaan tarjosi uusia näkökulmia ja intoa omaan työhön. Se muistutti, että yhteisöllisyys, tunne- ja vuorovaikutustaidot sekä turvallinen oppimisympäristö ovat konkreettisia, arjen tasolla näkyviä tekoja. Nuorten hyvinvointi ei ole vain oppilaitoksen vastuulla, mutta oppilaitoksella on mahdollisuus tukea sitä. Eurooppalainen yhteistyö voi tuottaa konkreettisia ja vaikuttavia malleja, jotka voivat aidosti parantaa opiskelijoiden arkea.

